

Parmağını Delice Isıran

— nevzat-taski · 22 Ocak 2011

Gözlerimin derinliğinde
Ağlayan çocukluğun
Yalnızlığını gördüm
Parmağını delice ısıran.

Hayatın lezzetinden uzak
Yorulmuş zihninde
Kayıp bir ruhun
Boşluğu düşüyor,
Bu zaman denen kumarbazın eline.

Cılız mevsimlerin
Şefkatiyle okşanan
İçi çekilmiş ağaçtan
Söyle ne farkın var,

Nefesinde biriken
Donuk sesin,
Gölgesini öldüren
Acemi bir katilin
Çılgınlığını vuruyor
Bu soğuk kaldırımlara.

Yüzünü karanlığa gömmüş
Kuruntulu suretten
Artık çevir başını,
Aklının derinliğinde birikmiş
Sessiz dünyanı
Bu gecelik bana ver,

Sıkı bir savaş yapalım
Ağır ithamların
Altında ezilen
Yanık vicdanınla

Başka dünyalar yaratalım
Güzel insanlığına,

Saf duyguların pişmanlığı düşmesin Aynalara dönerken yüzün,

Ufuklarında dağılsın Gözlerini yum, Rüyaların gerçek olsun Küskünlüğüne veda et Sıcak zamanları çek
ruhuna Matemin ihtişamı ağır gelir
Silinip gidersin bir gün.